

i Forslaget; jeg skal navnlig ikke brøste, hvorvidt man har gjort Ret i at fravige Princippet Hjælp til Selvhjælp. Der kunde muligvis gøres Indvendinger imod dette Princip, men jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa dem. Det vilde tage meget for megen Tid, og Princippets Rigtighed forekommer mig i øvrigt at være fuldt tilstrækkelig bevist af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds. (S. Hage).

Bust: Efter den udmærkede Naade, hvorpaa Alderdomsforsørgelsesagen er bleven ført her i Tinget især af det ærede Medlem her ved Siden af mig (Hørup), var der ikke Grund for mig, som er enig med ham, til at tage Ordet. Jeg er ogsaa enig i Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Maribo (S. Larsen). Men da vi paa mange Punkter paa det politiske Omraade, navnlig indenfor den hidtilværende Opposition her i Salen, staa ved et Vendepunkt, har jeg følt mig forpligtet til ved nogle Ord — de skulle ikke blive mange — at motivere min Afstemning. Jeg er enig i, at dette er et Vendepunkt, der vil komme til at vise sine Følger i en Række af Aar i dette Land, og jeg vil da sige for mit Bedkommende — da dette er en tredje Behandling, kan der jo være Anledning dertil — at da vi ved Begyndelsen af denne Samling fik den saa meget omtalte Lov og Sukkerlov, som jeg var vis paa vilde blive fuldstændig distanceret af Alderdomsforsørgelsen, stod jeg for mit Bedkommende tvivlende i den Sag, jeg sagde til mig selv, at naar vore ærede politiske Modstandere sagde om dette Lovforslag, at naar det vedtages, vil det indstøde en ny politisk Æra i vort Folk, og naar der af dem, der holdt stærkest derpaa, blev talt i samme Tone, men med andre Ord, saa kunde jeg ikke forstaa, at der fra nogens Side blev gjort saa meget Bejr af dette Lovforslag. Det var ganske vist ikke særlig demokratisk, thi det vilde føre til, at f. Eks. jeg som Gaardmand fik en Løttelse af 40 Kr., naar en Husmand kun fik en Løttelse af 10 Kr. Det er just ikke nogen Grund til at gøre saadant Bøsen og Bejr i Henseende til de Folk, der komme ind under Loven, thi netop naar man ser paa den fra den Side, er denne Lov ikke noget Fremskridt. Jeg stod altsaa for mit personlige Bedkommende tvivlende, og jeg holdt derfor selvfølgelig min Mund, naar der var Tale om Sagen her i Salen, fordi jeg ikke havde noget særligt at kunne bringe til Klarhed paa dette Omraade, da jeg foreløbig selv stod temmelig uklart med Hensyn til Lovforslaget. Men jeg vil sige, at efter som Sagen nu har ud-

viklet sig, og efter hvad der er fulgt efter, er der noget i, at det er Indstydingen af en hel ny Æra, naar vi begynde at vedtage Love paa den Naade, som Forsudsætningen har været for denne Lov og Sukkerlov, og vi nu derefter ere komne til, at der foreligger et saadant Alderdomsforsørgelsesforslag som det, der foreligger her, og navnlig efter den Afstemning, som er foregaaet i dette Ting, ved denne Sags anden Behandling. Ja, jeg vil ikke bruge stærke Udtryk og sige, at jeg vilde skamme mig derved, thi jeg vil ikke irritere mine hidtilværende Meningsfæller i Oppositionen, men jeg vilde undse mig ved at rejse ud paa Landet og skulle forsvare et saadant Alderdomsforsørgelsesforslag. Derfor agter jeg blankt og bart med mit fulde Hjærte at stemme mod en saadan Alderdomsforsørgelse. Jeg skal nævne kun et Par Ting, som særlig for mig have gjort, at jeg vilde undse mig. At tænke sig en Gang, at vi have ved anden Behandling faaet forkastet en Bestemmelse om, at der skulde tages Hensyn til Tilbagebetaling og Estergivelse af Fattighjælp. Jeg tror oprigtig om de Herrer, at de mene, at de ved at vedtage et saadant Lovforslag dæmme op mod Socialismen. Ogsaa jeg for mit Bedkommende vedkender mig fuldt ud, at jeg mener, at den socialistiske Stat er Vind og Fantasteri, men naar jeg kommer til at tænke mig staaende paa Moder i Sommer overfor ærede Socialdemokrater, og de sige: Hvad er det at hyde os fra den saakaldte Oppositions Side, saa maa jeg sige, at vi have gjort noget af det allerværste til at græve og gøde om Socialismen og give den Vind, idet vi ere faldne paa Knæ for dens Principper, navnlig for det Princip, at man kan faa Alderdomsforsørgelse uden Selvhjælp, ere faldne paa Knæ for det bare, blanke Princip, at de ingen Verdens Ting behøve at gøre selv, og det vil gøre, at Socialisterne faa endnu mere Fart i deres Agitation. De ville sige: de kalde sig nu Venstremænd, eller hvad de ville, men givet er det, at de i denne Samling have vedtaget en Alderdomsforsørgelseslov, som har taget Hensyn til de Principper, vi Socialister altid have hævdet, nemlig at vi ville have uden at hyde en Dre fra vdr Side. Og hvad have de samtidig gjort? De have viist deres Ubvilje, deres Inhumanitet i den Grad, at naar f. Eks. en stakkels fattig Mand, der i sit 51de Aar har faaet nogle Kroner paa Grund af Sygdom, saa skal han selv om han ærlig har slidt og stræbt for at tilbagebetale dem, ja selv om Kommunen har estergivet ham dem, dog intet have efter denne Lov. Hvad er det for en Humanitet,